

Ціна 10 коп.

БІБЛІОТЕКА
ПЕРЦЯ
№164

сергій воскрекасенко

Для чого
ви на світі
живете

**Відсканував
і опрацював**
Анатолій
МИКОЛАЄНКО
(barsikot)

peres-ua.

peres-ua.

Сергій ВОСКРЕКАСЕНКО

Для чого ви
на світі
живете?

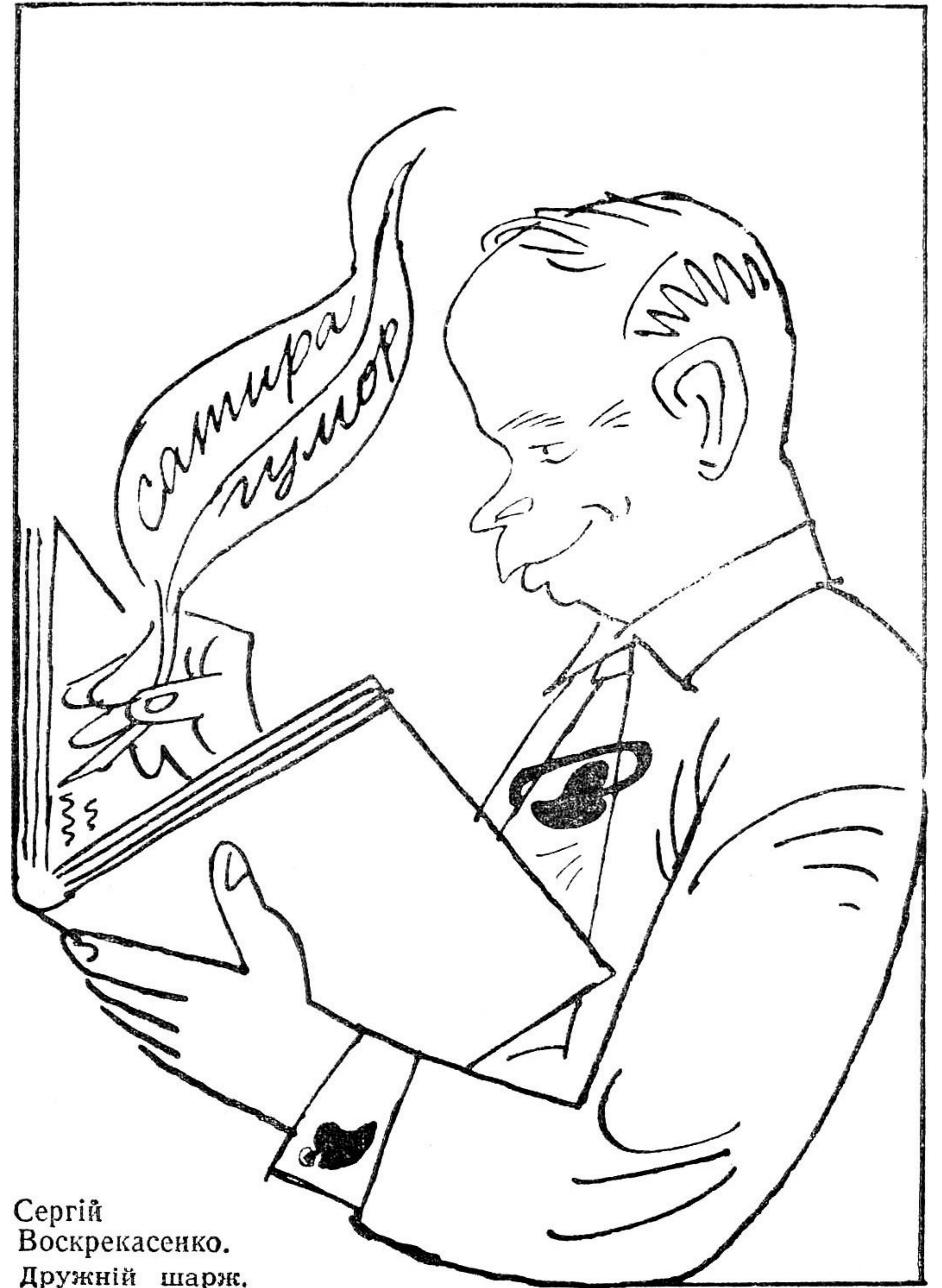

(Народні жарти, дотепи, анекдоти)

ІЛЮСТРАЦІЇ С. ГЕРАСИМЧУКА

«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»
1972

Сергій
Воскреасенко.
Дружній шарж.

САМ СЕБЕ ПЕРЕХИТРИВ

Приходить чоловік до лікаря:

— Я хворий...

— На що ж ви скаржитесь?

— Короткозорий...

— Я вам не вірю, — каже лікар,

Оглянувши пильніше чоловіка.

— Значить, не вірите в мою біду?

Так я вам зараз доведу!

Ви бачите он той гвіздок в стіні?

А я його не бачу ані-ні.

МУЖИК І ПАН

Худа шкапина тягне воза з мужиком,
Назустріч — пан четвериком!
Мужик гука: — З дороги, гей!
Ану з дороги, люди!
Бо те, що з іншими було, і з вами буде!..

Звернув з дороги пан, тоді питається:
— Скажи, мурло,
А що у тебе з іншими було?

Мужик і каже так, щоб інші могли чути:
— А те було,
Що мусив я з дороги їм звернути.

ЦИГАН І ЖАНДАРМ

Вкрав на базарі циган гусака.
За ним городовик женеться і гука:
— Спинися, шельмо ти сяка та розтака!

А циган чеше, не здається:
— Спинися сам, еж за тобою
Ніхто, здається, не женеться..

ЗАВБАЧЛИВІСТЬ

Перед смертю чоловік дружині каже:
— Як умру, виходь за Яся, прожени зарік,—
Він давно на тебе важе..
Роботящий, чесний чоловік.

В жінки червоніє все лице:
— Я й сама вже думала про це...

РОЗМОВА ПСАЛОМЩИКА З ІВАНОМ

— Дружина в тебе, Йване, ліпшої не треба,
Від неї в мене умопомраченіє..
Зустрінешся, бува, й шепочеш сам до себе:
«Та не введи ж ти нас во іскушеніє...»

— Коли б, добродію, ви краще її знали,—
Іван озвався до псаломщика ласкавого,
— То, їй же право, ви б сказали:
«Ізбав нас од лукавого...»

ПРО КАРТОПЛЮ

— Чи знаєш ти, — запитує молодика старий, —
Навіщо бог картоплю нам створив?

— На те, щоб їсти, — хлопець відповів.
— Ні, ти моїх послухай слів:

Картоплю бог створив, якщо сказати одверто,
Щоб бідні люди
Мали теж із кого шкуру дерти.

НЕ РОЗГУБИЛАСЯ

Запитує шеф-кухар помічницю,
Сором'язливу дівчицю:

— Що на кухні в нас пожежнику за діло?
Дівчиця зашарілася, але відповідає сміло:

— А він глядить, щоб м'ясо не згоріло...

ДОБРИЙ СИНОК

Це вирвалось у батька мимохіть,
Він запитав дорослого сінка Євмена:

Чи довго ти збираєшся сидіть на шиї в мене?

Синок відповідає недвозначно теж:

— Хіба я знаю, скільки ти ще проживеш?

НАРОДНА ПЕДАГОГІКА

Питається сусід сусіда:

— Хомо, слухай,

Навіщо Дмитрика ти м'яв за вуха?

— Бо завтра двійку принесе, це штука нам відома,
Але мене не буде завтра дома.

ОНУЧКА

Бабуся внучці каже:

— Любцю мила,

Хоч перед їжею ти б руки мила.

— Не буду мити,— закричала внучка,—

І так про мене кажуть: білоручка.

peres-ua.

peres-ua.

ДОПИТЛИВА ДОНЬКА

Запитала Слава в матері тоненько:

— Де ти родилась, ненько?

— В Ленінграді, — каже мама Славі.

— Ну, а татко де?

— А татко в Богуславі.

Слава пильно в очі мамі подивилась:

— А тепер скажи, де я родилась?

— Ти, Славуню, народилась в Коломиї.

В дівчинки замигали частіше вії,

І здивовано угору брови піднялися:

— Як же ми тоді до купи всі зійшлися?

ОБИДВА НІВРОКУ

— Верніть же, Петре, мої гроші!
Я прошу вас четвертий раз...

— Ви теж, нівроку вам, хороший,
Згадайте, скільки я разів
Канючив їх у вас!

СВЯТА НАІВНІСТЬ

— Не піду я, мамцю, — плаче Віра, —
Не піду за нього, бузувіра...
Він не тільки в бога, в пекло він не вірить.
Мамця й каже, пригортаючись до Віри:
— Не журися, донечко,
Ожениться, — повірять!

МИЛЕ ТОВАРИСТВО

— Ви, куме, їздили на ярмарок у свято,
На возі вас було багатувато...

— Та ні!
Був я, та дяк, та соцький,
Та на дні
Іще лежало дві свині.

МОЛОДЯТА

Якось до приятеля завітали друзі,
А той сидить і пришиває гудзі.

— До піджака, — питаються, —
Чи до жилетки?

— Та це я не собі, а жінці до жакетки.

ЧОЛОВІК ПОСПІШАЄ...

— А ке лиш, прогуляємось після роботи, друже!

— Ой, ні! Додому поспішаю дуже,
Обід мерщій приготувати треба.

— А що, хіба немає жінки в тебе?
Чи на роботі, чи захворіла, сірома?

— Та ні! Голодна дожидає мене вдома.

ЧОЛОВІК ЗАСУМУВАВ

— Чого сумний такий? — Левко поспівчував
Ониську.

— Та знову, — каже той, —
Розбила жінка миску...

— Пусте, — Левко йому відповідає, —
У кожного таке буває.

— Та я, — сказав Онисько, —
Теж на тім стою,
Але розбила жінка миску ту об голову мою.

СПАДЩИНА

— Чи чули? Упокоївся Махтей...
Немає вже Махтея нині, —
Помер, лишивши все дружині.

— І чи ж багато залишив Махтей?

— Аж п'ятеро дітей.

ЧОГО ТОЛЯ НЕ БУВ У ШКОЛІ

Питається учитель у малого Толі:

— Чого це аж два дні не був ти в школі?

— Бо мати випрала штани,
А висохнуть не встигнули вони...

— Це позавчора так було, а вчора?

Душа у Толі чиста, аж прозора:

— А вчора, бачу, сохнуть ваші на приколі,
То я подумав, що не буде вас у школі.

ЗАТЯГІТЬ

Вернувся пізно чоловік додому.
Тут і накинулася жінка на сірому:

— Ти і гультай, і заволока,
Зальотник ти і лежебока!..

Пащекувала до півночі,
А муж мовчить, заплющив очі.

Тоді почав благати слізною:

— Та спи, ти ж бачиш, уже пізно,
А на роботу ж рано уставать мені..

Дружина затялася:

— Спати буду, а мовчати — ні!

ВОРОЖКА СКАЗАЛА

У строкатім светрі іноземнім,
На ніс нап'явши окуляри темні,
Стиляга йде вихлястою ходою
З красунею такою ж молодую.

— Я вчора до ворожки, --- каже він, —
Зробив турне...
Червінця заплатив, і відьма та сказала,
Що не кохаєш ти мене.

— Чи варт було так витратися, —
Красуня та пошкодувала:
— Та я б тобі безплатно це сказала.

ПОГЛЯДИ

Гостроязика пасажирка другій
Виклада свою обиду:

— На мене провідник поглянув так,
Неначебто я зайцем їду.

— Що ж ви йому на те?

— А я цих типів добре знаю,
І подивилась так на нього,
Немовби й справді я білета маю.

ДІСТАВ СВОЮ ЧАСТКУ

Один дружок стрічає другого дружка:

— Та хто ж це почепив тобі такого синяка?

— Померла теща, друже милий,
Так це ми з шуряком майно її ділили.
І я, їй-бо, не без підстав
Там частку і свою дістав.

КУДИ Я ЗАПОДІВСЯ?

До моргу уночі приплентався п'яниця.
І кулаками в двері став гатить.
Виходить сторож:

— А кому це тут не спиться?
Чи, може, й надокучило на світі жить?

— Це я! — П'яниця в шибку нігтями шкребе, —
Чотири дні шукаю вже себе.
Нема мене ні вдома, ані на роботі...
Чотири дні за себе я в клопоті та в турботі.
А це й до вас шукать себе приплівся,
Чи ви не скажете мені, куди я заподівся?

ПОВНА ДОВІРА

Одна знайома другій ось таке нашіптує
казання:

— Не вір ти чоловікові,
Що нібито і справді їздить він на полювання, —
Який там біс!..
Адже ж ні разу зайця він ще не приніс?

— Саме тому
І вірю я йому.

НЕВИХОВАНІСТЬ...

— Який невихований кавалер у тебе,
Доню мила.
Весь час він позіхав, коли я говорила.

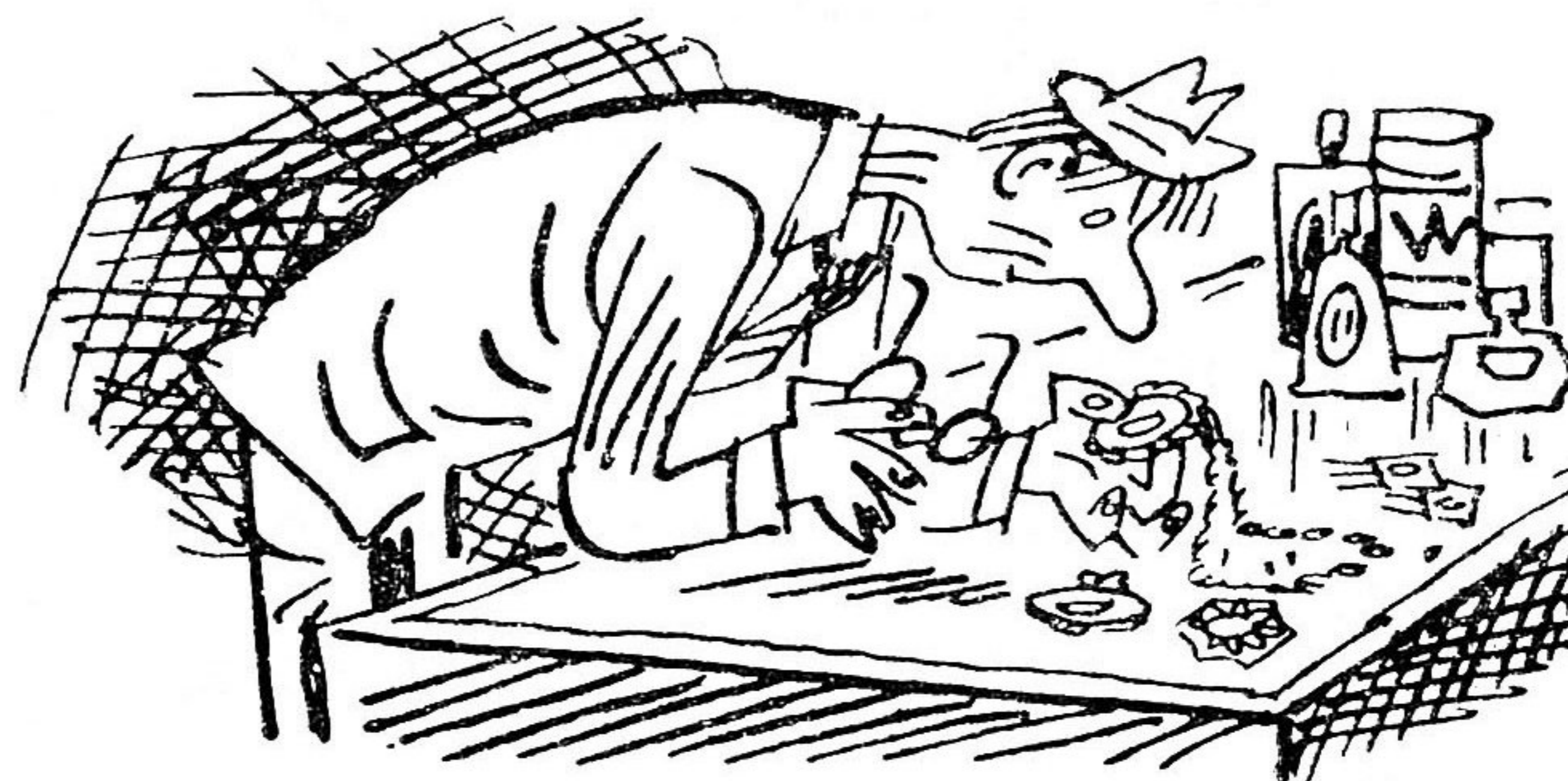
— Не позіхав, — від доньки чує мати, —
А намагався щось сказати.

ЧОЛОВІК-ВАРИВОДА

Вже з півгодини, як зайшов він до крамниці,
І варить воду з бідлахи продавщиці:
Все вибирає подарунок для дружини, —
Сьогодні, бачте, в неї іменини.
Всі кліпси перебрав уже,
Всі брошки і кулони,
Поперенюхував усі одеколони..
Нарешті, втомлений і розімлілий,
Він став на раду з продавщицею тією:

— От ви були б, скажімо, жінкою моєю,
Щоб ви хотіли?

І так йому сказала продавщиця небайдужа:
— Хотіла б поміняти мужа.

ПОСПІВЧУВАВ

Сидить зажурена у парку молодиця.
До неї підсіда старий уже п'яниця,
Йому і справді жінки стало жаль:

— Чому, — питається, — в очах твоїх така печаль?

Та сумно головою похитала:

— Три дні тому, як чоловіка поховала...

— А в скільки ж років він помер?

— Та буде сорок у четвер...

Хитнувсь п'яниця скрушно з боку в бік:

— А скільки ж випити ще міг би чоловікі!..

ПЕНСІОНЕР-МАФУСАІЛ

Один дідусь на радощах півпенсії пропив,
За другу ж половину пенсії папугу він купив:

— На власні очі, — каже, — хочу подивиться,
Чи й справді двісті літ живе ця птиця.

В ОПЕРАЦІЙНІЙ

У хворого в операційній почалась нервація:

— Боюсь, це ж перша в мене операція...

— Не бійтеся,— сестра сказала,— інструмент
протерши,
Ця операція і в лікаря так само перша.

ЧУДАСІЯ

Приходить чоловік із ярмарку й сміється,
Сміється так, аж за живіт береться:

— Ти тільки-но послухай, жінко,
Що за чудасія
Сьогодні трапилась у кума нашого Мусія:
Продав уранці він свої воли,
І тут же, зразу в нього гроші потягли!..
Ну ж і кумедія, ну й сміхота!..

— А в тебе? — Жінка злякано пита

— Хе-хе, я,— каже,— не такий, як кум, роззява.
Важка для них була то справа..
Поповодив я тих злодюг, як слід,
У мене гроші витягли вони
Аж десь уже після обід.

ЛІТАЮЧИЙ УТЮГ

— Чого це перев'язана у тебе голова?
Чи не з весілля йдеш, бува?

Зніяковіло потерпілий оскалнувся:

— Я з утюгом літаючим зіткнувся...

— А де ж було це? Ах, сірома...

— Було це вчора, в мене дома.

НЕ ЗА ТОГО ВИЙШЛА

Давно не бачившись, в одному домі
Зустрілися давно знайомі.
Одна й питає, склавши губоньки сердечком:

— Чому це в тебе не на тій руці колечко?

А безтурботна гріхородниця хіхіка:

— Я вийшла не за того чоловіка...

ДОНЬКА СТАРША ЗА МАМУ...

— Скільки літ твоїй мамаші? —
Запитали якось у Наташі.

— Слово честі, я не знаю, — одмовля, —
Бо вона собі щороку
По одному року убавля...
Скоро, — посміхається Наташа, —
Я за неї буду старша...

ДЛЯ ЧОГО ВИ НА СВІТІ ЖИВЕТЕ?

У лікаря запитує здоровий дядько, соковитий:
— Як треба жити, щоб на світі більш прожити?

Помовчав лікар, погадав,
Тоді у пацієнта запитав:

— Ви курите? Не курите,
І в карти не гуляете,
І не п'єте?
Тоді, для чого ж ви на світі живете?!!

БАТЮШКА ВИГРАВ ЦУЦИКА

На шум дитячий батюшка підходить:

— Чого ви галасуєте? — питає дівчорю,

— Це ми в таку гуляємося гру:
Той, хто найкраще збреше з ходу,
Одержить цуцика у нагороду.

— Ах, ви ж, сякі-такі!

Тут батюшка руками замахав,
— Коли я був таким, як ви, ніколи не брехав.

І закричала дружно дівчорня:
— Ура, панотче, ваше цуценя!

У МІСЬКОМУ ПАРКУ

У шортах шкіряних, з бездумними очима,
Іде блондинка з довгими косима...
Поглянувши в той бік,
Говорить до сусідки літній чоловік:

— Чого лише тепер народ не носить!
Мабуть, людей поплутали чорти...
Ось дівчина оця, коли б її не коси,
Могла б цілком за юнака зійти...

Під бокс пострижений сусіда,
Аж випнувся,
Неначе проковтнув аршин,
І процідив зневажливо до діда:

— Ніяка то не дівчина,
То мій законний син!

— Даруйте, — знітивсь недогадько, —
Не знав же я, що ви його, пробачте, батько...
Сусід захриплим басом став кричати:

— Не батько я йому, а мати!..

А КОЗА ТА САМА

На ярмарку в Кагарлику
Продав козу дід, як таку,
Що молока давала мало,
А згодом і того не стало...
Наступної неділі вдосвіта ще встав
І рушив по козу на ярмарок у Богуслав...
Привів додому
Й з радощів сієє прямо.
А бабуся сплеснула в долоні:

— О, господи, та це ж коза та сама!

А дід говорить бабі:
— Не пори мені гарячку,
Ця кізонька дорожча на троячку.

ЛЮДИ І СОБАКИ

1.

— На світі є і звірина всіляка. —
Розповідав колгоспний комірник.
— Колись у мене принциповий був собака...
Від нього й досі я ще не одвик.
Таку вже благородну мав природу!..
Людини чесної не займе зроду,
А злодія негайно розгада
І тут же напада!
А що вже сильний був, то справжній вовкодав!..

— І де ж подівся він?

— Продав...

— Нашо ж ви пса такого продали, Євмене?

— Став, окаянний, кидатись на мене.

2.

— І в мене пес добрячий був,
А що вже сторож, то такий,
Якого люди ще не знали...
Та я вночі на баштані заснув,
І пса мого разом із кавунами вкрали...

ФУТБОЛІСТ

Прибіг Іванко з школи й мие руці,
І шапка в нього теж уся в грязюці.

Матуся свариться:

— Чия робота це, чия?

— То хлопці, мамо, слово честі, то не я...

— Що хлопці, що? — У нього мати запитала.

— Вони моєю шапкою в футболі грали...

— А ти ж де був? — Тут батько закричав.

— А я... а я... ворота захищав.

ТЕРПІЛА АЖ... ДВА ДНІ

Уже підтоптаній кумі кумася посивіла
Брехеньку по-секрету на базарі розповіла,
А щоб кума в секреті ту брехеньку берегла,
То для гарантії іще карбованця дала...

Два дні ту таємницю при собі кума носила, —
На третій день верта карбованця того:

— Візьміть, кумасю, — каже, — ви назад його,
Бо більш мовчати вже не сила.

ЩИРЕ КАТРУСЕНЯ

Біля воріт стріча гостей мале дівчатко,

— Скажи, Катрусенько, чи дома татко?

— Нема, — сказала дівчинка і застидалася.

— А мама де?

— А мама теж сховалася.

КМІТЛИВА МАРИНКА

— Не вередуй, кажу, бо дядя Митя забере!.. —
Лякає мати донечку Марину.

— Не забере, — всміхається мале, —
Він і своїх діток покинув.

МАЛЮКИ-ФІЛОСОФИ

Сидять два малюки у скверику на лавці,
І хвалиться Васько дружку своєму Славці:

— Мій батько яловичину вживати звик
Тому і сильний, наче бик.

— А мій щодня їсть рибу, — каже Слава, —
Але і досі не навчився плавати.

БУНТ

Мишко жбурля портфель додолу:

— Не буду більш ходити в школу!..

— А то ж чого? —

Запитують його.

Погрожують, благають, умовляють...

А вередунчик почина репетувати:

— Бо я не вмю ні писати, ні читати,
А розмовляти там не дозволяють.

ДИВИНА

Прибіг, задихавшись, Андрійко з школи:

— А наша вчителька не бачила коня ніколи!

— Ти звідки взяв це? — Обізвалась Ала.

— Я змалював коня, — сміється хлопчик у рукав, —
А вчителька у мене запитала:

— І що ж це ти таке намалював?

«ЧЕТВІРКА»

Сергійко хвалиться, зустрівши сестричку Ірку:
— Ага, одержав я таки четвірку!..

— От молодець! А з предмету якого?

— Одразу з чотирьох, а не з одного.

— І з кожного четвірка? — Звеселіли очі
у сестриці.

— Та ні, — Сергійко каже, — з кожного
по одиниці.

ТАТКІВ ПОМІЧНИК

Данько Ванькові каже:

— Слухай-но,
Давай сьогодні підемо в кіно!

— Не клич мене сьогодні ти.
Я мушу татові допомогти.

— А що йому ти будеш помагати?

— Мої уроки готувати.

ГЕДЗЬ

Питає батька син: — Татухо,
Чого це в тебе так розпухло вухо?

— То гедзь мене вкусив, Петрухо, —
Синочкові татусь відповіда.

— А гедзь це що таке?

— А це така велика муха,
Що в спеку на худобу напада.

ПЕРО БУЛО ПОГАНЕ

Учителька у зошиті листки перегортає
І в учня-другорічника питає:

— Чого це в тебе помилок багато так, Семене?

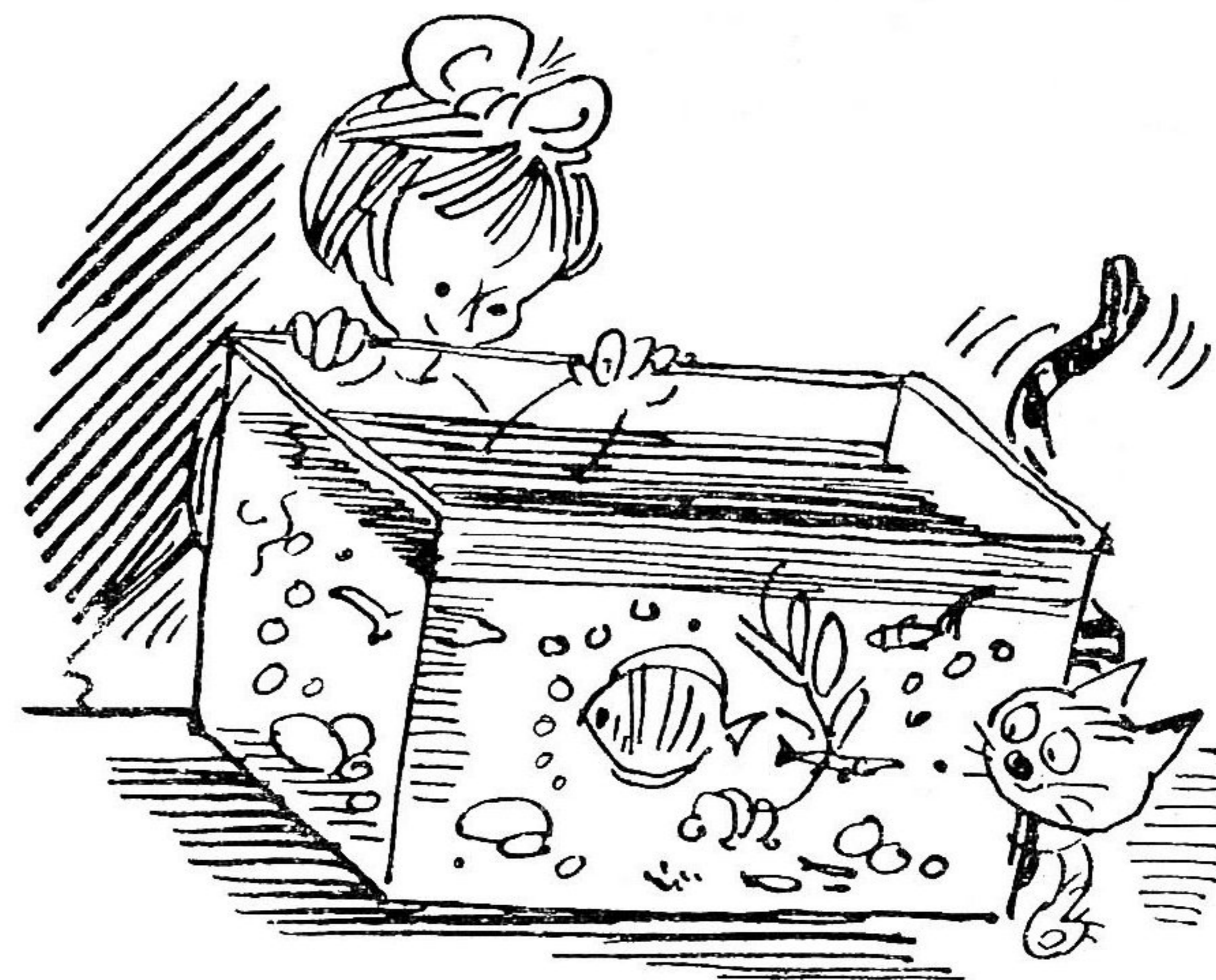
— Перо було погане в мене.

РИБКИ І МАЛЕНЬКА ДОРА

Питає мама донечки своєї:

— Ти рибкам долила в акваріум водички, Дора?

— Але ж вони не випили іще й тієї,
Що я їм налила учора.

БАЖАННЯ

— Татусю, хочу барабана мати!

— Та ти ж і так мені заснути не даєш...

— А я тоді на ньому буду грати,
Як ти заснеш.

СЕРГІЙКОВА МРІЯ

Запитує Сергійка мати:
— Що б ти хотів на іменини мати?

Синок відповідає:
— Хотілося б мені
Футбольного м'яча,
І не вмиватися три дні.

БЕЗВИХІДНЕ СТАНОВИЩЕ

На вулиці стоїть малюк і плаче.

— Чого ти рюмсаєш, козаче?
Та не тікай же, постривай!.. —
До хлопчика привітно тьотя говорила.

— Матуся вулицю мені перебігать заборонила,
Веліла спершу пропустити трамвай,
А тут ніколи не було трамваю,
І що робить мені тепер, не знаю...

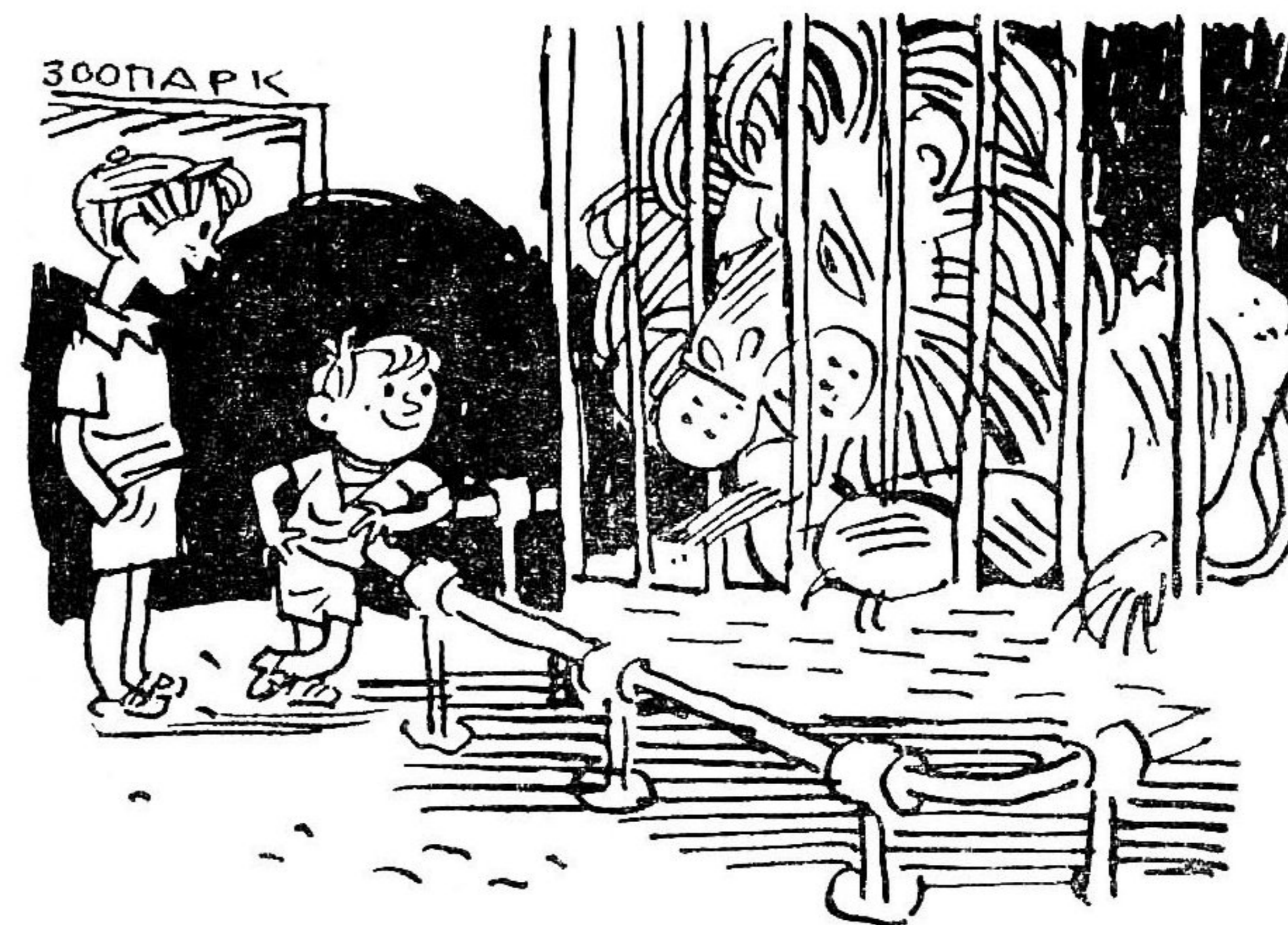

ЗАМІСТЬ СИНА

Дивується татусь:
— Чого це наш Павлусь
До школи не збирається іти?

З-під ковдри теплої синок
Подав веселий голосок:

— Учителька сказала,
Щоб прийшов сьогодні ти.

У ЗВІРИНЦІ

— Чому така велика голова у лева, дітки?
— А щоб не виліз він із клітки.

СПІВАЧКА

- Коли моя дружина починає співати,
То я мерщій тікаю з хати...
- А то чому, шановний Стасю?
- Щоб не подумали, що я її дубасю.

НА ПОШТІ

— Бабуню, лист ваш трохи більше,
Як звичайний, важить,
Іще потрібно наліпити марку, — кажуть.

— Але ж даруйте, добрі люди,
Тоді ще більш він важить буде.

ЗАХИСТИЛА ПОКІЙНОГО

- Ох, кумонько, життя мені без нього
Понад силу!..
Піду, мабуть, і я за ним в могилу...
- Побійтесь бога, схаменіться,
Не будьте ж ви такі жорстокі,
І хоч на тому світі дайте йому спокій.

ТВЕРДА НА СЛОВІ

Запитали дівку люди:

— Скільки це тобі, Орисю, років буде?

— Вісімнадцять! — Одрубала й очі вбік...

— Але ж стільки ти казала і торік.

— А я не з тих, по-перше, і, по-друге,
Що сьогодні кажуть вам одне,
А завтра друге...

ДБАЙЛИВИЙ МУЖ

Запитує дружина: — Любий чоловічку,
Що б ти зробив, якби я впала в річку?

І чоловік відповідає: — Йй-богу,
Побіг би у село по допомогу...

— Та це ж далеко, бий тебе пан-біг!

— Я задля тебе й далі б ще побіг.

ВИПРАВДАВСЬ...

Суддя підсудному, як кажуть,
Милив спину:

— Ви мало не щодня
Б'єте свою дружину!?!

Той на суддю второпив балухи свої:
— А ви, хоч трохи, знаєте її?

Суддя одказує: — Не знаю,
Звідкіль я знати її маю...

— Отож і видно, бо коли б її ви знали,
То ось таких дурниць би не казали.

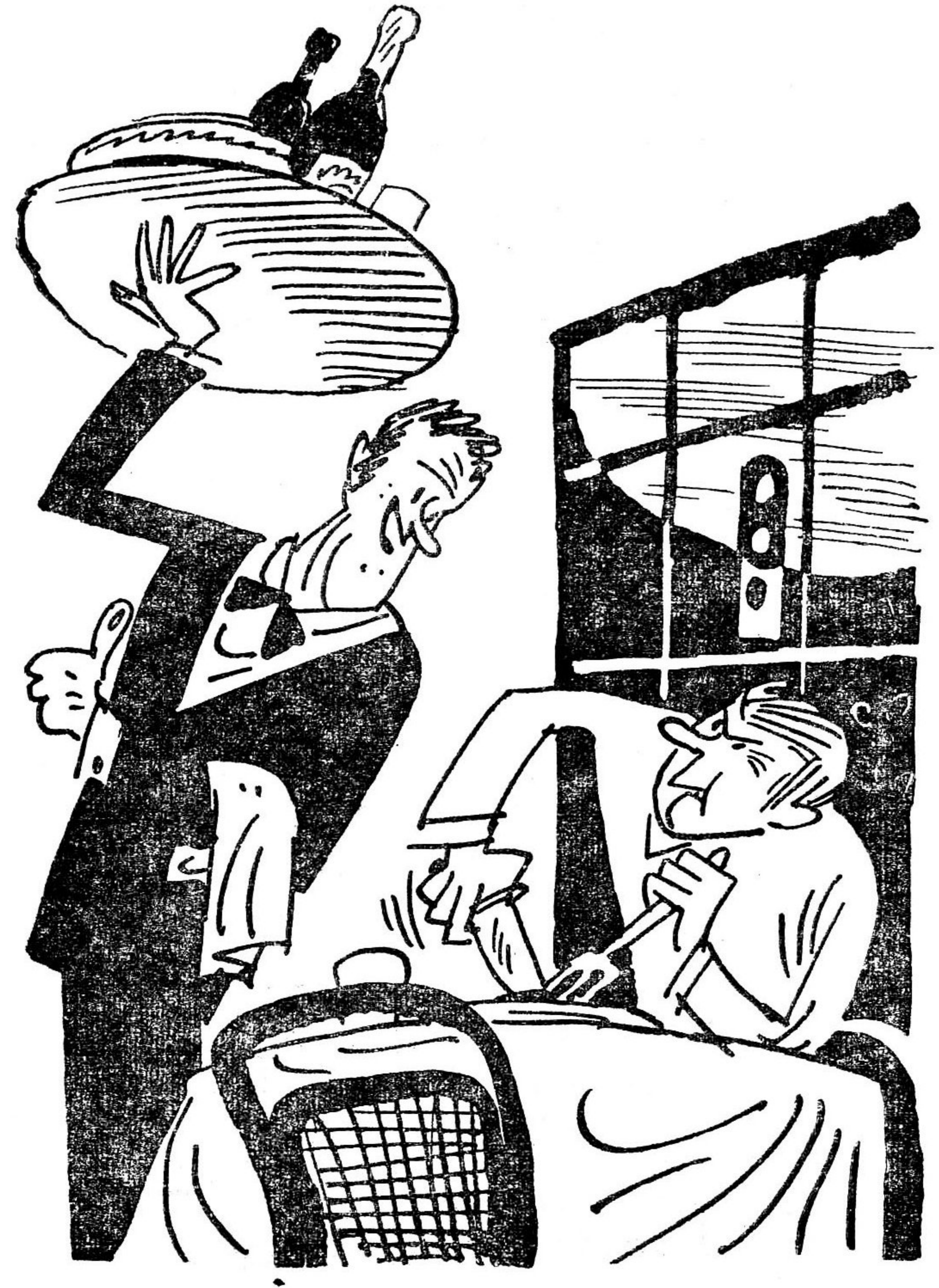
МАЄТЕ ЧАС...

У привокзальнім ресторані розлютився пасажир
один:
— Не можу м'ясо це порізати за п'ять хвилин!..

— Нічого, встигнете, —

Офіціант сердегу заспокоїв:

— На півгодини ваш запізнюється поїзд.

В УНІВЕРМАЗІ

Немолодий уже одвідувач
Питає продавця у магазині:

— Де б міг я подарунок вибрати
До дня народження своїй дружині?

— А скільки літ одружені,
Дозвольте запитать?

— Та, слава богу, скоро двадцять п'ять!

— Тоді спустіться нижче поверхом, —
Говорить продавець,
Своєї справи неабиякий знавець:
— У нас там відділ є, до речі,
Де продають дешеві речі.

У ПОЇЗДІ

Кондуктор шпетить пасажира:
— Ах ти ж, сякий та розтакий...
Купив квитка в звичайний поїзд,
А сів, чи бачили, в швидкий.

Мужик продовжує куняти:
— А я вас не просив так хутко його гнати.

ЯК БРАТА ЗВУТЬ?

— А хто це був у тебе, Лесенько? —
Запитує сусідку дядько Гнат.

Та, й вусом не моргнувши, відповідає:
— Брат...

— А як же, Лесю, зветься братик твій?

— Казав, неначебто Сергій.

НА ПРЕМ'ЄРІ

Директор випихає автора на сцену з-за куліс:

— Вас вимагає публіка!
Тримайтесь молодцем!

А той уперся, наче в землю вріс:

— Ні, я не з тих, щоб публіці здаватися живцем.

НА КОНЦЕРТІ

Огрядна дама на кону, заламуючи руки,
Потужні витискала з себе звуки.

Усі, хто ту колоратуру слухав,
Долонями собі позатуляли вуха...

А лікар-терапевт розгублено відзначив:
— Такої астми я ніколи ще не бачив...

В СУДІ

1.

Суддя в підсудного вдивлявся пильно,
Суворо поглядав, але й прихильно...

А потім запитав:

— Ну, як це ти зумів
У чоловіка вибити зараз аж п'ять зубів?

— Цього словами я не розкажу,
Як хочете, то я вам краще покажу...

2.

Хлопчака суддя суворо запитав:
— Навіщо ти на цвинтарі велосипеда вкрав?

Хлопчисько носа рукавом утер:
— А я гадав, що власник його вмер.

3.

— За віщо знов тебе в тюрму запхали, молодця?

— За те, що я знайшов із грішми гаманця...

— Не бачу в тому злочину, — суворо й строго
Тюремний наглядач заговорив.

— Але я гаманця того знайшов до того,
Як власник ще його не загубив.

4.

— Не відпирайтеся, підсудний.

Суддя ввесь час твердить своє:

— Про те, що вкрали чемодан ви,
У нас чотири свідки є!

— А я вам двісті свідків виставлю, —

Підсудний одказав, —

І жоден з них не бачив,
Що я той чемодан украв.

ТАТО — МАМА

Ясюньчику хороший, — каже мати,
 Вкладаючи малого спати, —
 — Коли тобі вночі щось буде треба,
 Ти крикни — мамо!
 І татусь одразу прибіжить до тебе.

БАТЬКИ Й ДІТИ

— Мій татко обома руками
 Підійме тут найбільший камінь!

— А мій, — сказав малий Сергій, —
 Підніме два таких, як твій!..

— А мій не піднімає сам нічого,
 Бо є заступники у нього.

ДОНЬКА Й МАМА

На доньку гнівається мати:

— Не смій з чоловіками загравати!
 Тобі, Мар'яно,
 Із кавалерами водитися ще рано...

— А що мені робить, як пристають, і край...

— До мене посилай!

КИМ СТАНЕШ?

— Я кличу вже тебе з годину,
А ти, немовби, і не чуєш, сину.
І ким ти станеш із твоїм талантом?

Син матері відповідає:

— Офіціантом!

КЕРБУД ПЕРЕД НАЧАЛЬСТВОМ

— Неправду цей жилець рече,
Що дах весь час над ним тече.
Моє вам слово чесне і тверде:
Дах протікає тоді лише, як дощ іде.

ПОРЯДКОМ САМОЗАХИСТУ

Колись давно в однім селі
Спитали батька вчителі:

- Скажіть нам, ви б'єте дітей своїх?
- Тільки тоді, як захищаюся од їх.

ЧОМУ КРУТЯТЬСЯ ДУМКИ

Перед студентами вихвастувався джигун верткий:
— У мене так і крутяться у голові думки!

Професор посміхнувся, піднявши пальця вгору:
— То значить їм доволі там простору.

З М І С Т

Сам себе перехитрив	5
Мужик і пан	6
Циган і жандарм	6
Завбачливість	7
Розмова псаломщика з Іваном	7
Про картоплю	8
Не розгубилася	8
Добрий синок	10
Народна педагогіка	10
Онучка	11
Допитлива Донька	11
Обидва нівроку	12
Свята наївність	12
Миле товариство	12
Молодята	14
Чоловік поспішає...	15
Чоловік засумував	15
Спадщина	15
Чого Толя не був у школі	16
Затятість	17
Ворожка сказала	17
Погляди	18
Дістав свою частку	18
Куди я заподівся?	19
Повна довіра	20
Невихованість...	20
Чоловік-варивоода	21
Поспівчував	22
Пенсіонер-Мафусаїл	22
В операційній	24
Чудася	24
Літаючий утюг	25
Не за того вийшла	26
Донька старша за маму...	27
Для чого ви на світі живете?	28

Батюшка виграв цуцика	28
У міському парку	30
А коза та сама	31
Люди і собаки	32
Футболіст	34
Терпіла аж... два дні	35
Щире Катрусеня	35
Кмітлива Маринка	36
Малюки-філософи	36
Бунт	37
Дивина	37
«Четвірка»	38
Татків помічник	38
Гедзь	40
Перо було погане	40
Рибки і маленька Дора	41
Бажання	41
Сергійкова мрія	42
Безвихідне становище	42
Замість сина	43
У звіринці	43
Співачка	44
На пошті	45
Захистила покійного	45
Тверда на слові	46
Дбайливий муж	46
Виправдавсь...	48
Маєте час...	48
В універмазі	50
У поїзді	50
Як брата звуть?	51
На прем'єрі	52
На концерті	52
В суді	53
Донька й мама	56
Тато—Мама	57
Батьки й діти	57
Ким станеш?	58
Кербуд перед начальством	59
Порядком самозахисту	60
Чому крутяться думки	61

Сергей Илларионович Воскресенко

ДЛЯ ЧЕГО ВЫ НА СВЕТЕ ЖИВЕТЕ?

(на украинском языке).

Редактор **Ф. М а к і в ч у к.**

БФ 10847. Зам. 02683. Здано до набору 23. V. 1972 р. Підписано до друку 31. VIII. 1972 р. Тираж 100150. Формат паперу 70×108^{1/32}. 1 папер. арк. 2 друк. арк. Обл.-вид. арк. 2,28. Ціна 10 коп.

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна», Київ, Брест-Литовський проспект, 94.